

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. KERÜLETI UTCA 6. SZ. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. KERÜLETI UTCA 6. SZ. HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE VÁLÓKÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ KIADÓ-HIVATAL.

A gabona-vásár.

Récsben megnyílt az idei nemzetközi gabona-vásár. Mit ér a vásár, ha vevő sincsen s potom...

Ha a termés nagysága igazgatná csupán az árakat, akkor ma jó áron kellene elkülni a magyar búzáknak.

Szóval ily körülmények között a magyar gazda jogosult reményekkel várhatna, hogy gabonája jó bevételt ér.

És mégis az árak lehetetlenné tesznek minden eladást. Budapest 81 klgmros búzáért nem lehet kapni 8 forintot.

De a közös vámterületet a kormány támogatja, s legkétségesebb szószója Tisza Kálmán.

Ezért terheli a felelősség. Ezért oka indíretek az alacsony gabona-áraknak.

Pođmaniczky ünnepe.

Baró Pođmaniczky Frigyes tíz év óta intendánsa a nemzeti színháznak s mióta innen az opera kivált, intendánsa egyúttal az operaházak is.

Vajton mind e közmegbitásnak meg tud-e felelni jól a nemes báró? Ez oly lelkiismereti kérdés, melyet a Tisza-kabinét ugyan, mikor híveit ide-oda alkalmazza, föltenni nem szokott, de báró Pođ-

len, mely a lakosság egy részét éhezételestnek teszi ki. S ha a francia parlamentben egyszer fel fog hangzani a zugás, annak meg is lesz a maga eredménye.

Nincs benne kétségünk tehát, hogy ezek a várnok el fognak történni, de mit ér nekünk, ha az akkor történik meg, mikor nekünk nem lesz kivinni valónk.

De hát azt mondták nem régebbe is, a félt mondtott Tisza Kálmán magában a parlamentben is, hogy a várnok nem fogják leynomi az árakat nálunk, hanem fel fogják emelni azokban az országokban, a hol behozottak.

De hát ki tehet arról, fogják kérlelni, hogy a gabona ára csököljen, s hogy Francia- és Németország ilyen magas gabonavárnokat hozott be?

Indírekte a kormány tehet róla. Ha represszáliákhoz nyúl, bizonyonyal hamarabb lesz vége ennek az állapotnak.

De a közös vámterületet a kormány támogatja, s legkétségesebb szószója Tisza Kálmán.

A lengyelek üldözése.

A szegény lengyelekre egész nemzetközi hájszát folytatnak. Nem elég, hogy feldarabolják országukat, egyik birodalomból ezrivel úzik őket a másikba.

Németország több mint huszezer lengyelt kerget ki a pozoni tartományból. Oroszország pedig lánczra verve karavánokat indít utnak a német és osztrák határ felé.

Németország attól fél, hogy ez a sok bevándorlott lengyel, a kik különösen bányszáttal és ipparral keresik kenyerüket, s részben régi ideje laknak már uj hazájokban — el fogják lengyelesíteni a pozeneiket. Ebben áll az üldözéseknek létjoga.

VIDÉK.

Pozsony, aug. 31. (O. É.) Pozsonymegye mai közgyűlése megszavazta Sebott József elhunyt alispán temetésének költéséit és elhatározta, hogy emléke jogszöknyileg örökíttessék meg.

— De valamelyik pajtásának megmondhatta, — Nincs annak bajtása. Nem is volt ő a mímberühk soha — csak ugy védtelenül pottant közénk...

— Hogyan lépett be a társaságunkba? — Annak története van. A múlt év elején a délvideken jürünk, Perpignan táján, s a cloenunk által szökött Spanyolországba, minket a fikepnek hagyva.

— Nos hát, ha segítségemre akar lenni, fölkerülök, s ha majd a kezükben lesz, be fogom bizonyítani, hogy rabolt és gyilkolt. Réál!?

— Szivesen. De arról nem felelek, hogy elcsipem. Ravasz kopé és pénze is van. Nem hiszem, hogy Párisban maradt volna.

— Figyeljen... En gazdag vagyok s szivesen áldozok akármennyit, hogy fölállhassak. Ön és fia először is más ruhába öltöznek — tisztességes ruhába, hogy vidéki polgárnak gondolhassák.

— Majd leszek hát én az ember. — Ón, kisasszony? Azt bizony nagyon szeretném. De mit kívánna tőlem? Meri igaz, hogy csak hitvány komédiás vagyok, s nem kéne világosnak lennem...

— Reményem is. Ha becsületem embernek nem tartanám, nem fordulnék önökhöz. — Hát miről van szó? — Nem gyanítja? Apámat meggyilkolták s én fogadtam tetlen, hogy boszut állok érte.

— Oh, kisasszony! kezdé dadogva. — Ne halálkodik. Feleljen inkább a kérdéseimre. Bövebbet akarok megtudni e rablójogkos felől. Mi az igaz neve? — Azt sohasem tudtam. Amanda talán tudja, de neki sem hiszem, hogy megmondta volna.

Schulverein tagjai, a kik Drezdában állítolag a miatt rendeznek kralvalokat, mert a magyar elnyomja az ő testvéreiket Erdélyben? S még inkább mit szólnának hozzá, ha megfogadnák a leczkét, melyre Bismarck herczeg tanít s ezrével küldnök vissza ezeket a német urakat, a kik itt, ebben az országban sokkal inkább próbálják a germanizációt, mint a szegény lengyelek Pozsenben.

Egy ország tehát igen is annyit, hogy elzárja határait oly elemek elől, melyeknek beözönlése esetleg nem kívánatos.

De ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

nek öt évre évenkénti 600 frt nyugdíj szavaztak meg. Ezután az új alispán választása következett. Jóllehet voltak: Klempa Bertalan főjegyző s Földes Gyula volt orsz. képviselő. A szavazás megjöttén, Klempa főjegyző 189 s Földes 76 szavazatot kapott. Minthogy e szerint Klempa főjegyző választott meg alispán, helyébe Massál Antal, az eddigi első aljegyzőt választották 63 szavazattal 55 ellenében főjegyzővé. Massál helyébe első aljegyzővé egyhanglagon Pétercs Jenő, az utóbbi helyébe második aljegyzővé Juarán Pál, ennek helyébe harmadik aljegyzővé Kiss Vilmos, negyedik aljegyzővé Jánoska és alszámvivővé Taringer választott meg.

A kezeltései kerület országgyűlési képviselője szeptember hó hatodikán tartja választókerületi székhelyén beszámoló beszédét.

KÜLFÖLD.

Jules Ferry, Franciaország volt miniszterelnöke hévvel folytatja a választási harcot a monarchisták és a szélső republikánusok ellen. Ujabb ismét két nevezetes beszédet jegyezhetjük föl. Az egyiket Vosges-megye köztársasági uniójának nagygyűlésén mondta, ismét az opportunizmust és saját miniszteri politikáját védelmezve s egyúttal programot fejtve ki az új képviselőház számára.

De ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Ezután az új alispán választása következett. Jóllehet voltak: Klempa Bertalan főjegyző s Földes Gyula volt orsz. képviselő. A szavazás megjöttén, Klempa főjegyző 189 s Földes 76 szavazatot kapott. Minthogy e szerint Klempa főjegyző választott meg alispán, helyébe Massál Antal, az eddigi első aljegyzőt választották 63 szavazattal 55 ellenében főjegyzővé. Massál helyébe első aljegyzővé egyhanglagon Pétercs Jenő, az utóbbi helyébe második aljegyzővé Juarán Pál, ennek helyébe harmadik aljegyzővé Kiss Vilmos, negyedik aljegyzővé Jánoska és alszámvivővé Taringer választott meg.

A kezeltései kerület országgyűlési képviselője szeptember hó hatodikán tartja választókerületi székhelyén beszámoló beszédét.

KÜLFÖLD.

Jules Ferry, Franciaország volt miniszterelnöke hévvel folytatja a választási harcot a monarchisták és a szélső republikánusok ellen. Ujabb ismét két nevezetes beszédet jegyezhetjük föl. Az egyiket Vosges-megye köztársasági uniójának nagygyűlésén mondta, ismét az opportunizmust és saját miniszteri politikáját védelmezve s egyúttal programot fejtve ki az új képviselőház számára.

De ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

Igy a bekerített vadaskertek állományát szokás terelni ide-oda, nem embereket. Megsértik vele nemcsak azok jogait, a kik en ezt elkövetik, de megsértik az emberi- ség jobb érzelmeit.

— Ez a legnagyobb engedmény, melyet az emberi jogok szemponyjából tenni lehet. Semmi esetre sem lenne szabad kiűzni azokat az embereket, a kik sok esztendő fölöttök munka közben uj hazájukban, sokszor magukkal vitték családjukat, gyermekeiket születtek ott, eleget tettek polgári kötelemeknek, megfizették adójukat, s a kiket esetleg az az ország csálbitgatót magához, mig szükség volt rájuk, a mely most eltaszítja őket magától.

A HORGAS UJJU.

— Tegnapelőtt paróglott a s elvité Amanda! — monda a bohóc keserűs hangon. — Hiszenotlanul fölszenvedtem, a kit az utóttan szedtem föl, a hol koldult... Nekem kösz

